

إثنا عشر رسالة

[33] وکلام در ان مثل کلام در تجدید از برای سجده تلاوتست بعینه بیست و چهارم اقرب

پیش من آنست که تجدید وضو از برای هر چیزی که وضو شرط کمالیت آنست نیز مستحب است چنانچه علامه رحمه الله تعالی بآن حکم کرده و دلیل عموم اطلاق احادیث صحیحه است و شیخ شهید مستقرب نفی استحبابست بدلیل براءت اصلیه و من این استقرا برا بغایت بعید وضعیف میدانم بیست و پنجم اگر متوضی کسی را از روی شهوت بیوسد خواه بوسیدن حلال باشد و خواه حرام سنت است که اعاده وضو کند حدیث در باب تقبیل مرد زنرا وارد شده است و ظاهر متن حدیث وجوب اعاده است اما حکم عام است و محمولست بر استحباب و مذهب ابن جنید وجوبست بنا بر ظاهر حدیث و حدیث زرارة از مولای ما ابی جعفر الباقر علیه السلام نفی آن میکند بیست و ششم متوضی اگر مس فرج زن کند حلالا و حراما اعاده وضو او را سنت است و ابن جنید قایل بوجوب شده بنا بر ظاهر روایت ابی بصیر و صریح صحیحه زرارة مدافع وجوبست بیست و هفتم باتفاق اصحاب وضو از برای سجده شکر نعمت متجدده سنت است خلاف در استحباب تجدید
